

Anthus presenta Calidoscòpic

Anthus no ha necessitat gaire temps per a confirmar-se com **‘una de les millors veus masculines de jazz del país’**, segons la crítica especialitzada. Cantant, compositor i arranjador, després de dos treballs d’estudi, Anthus arriba amb la seva obra més autobiogràfica, **“Calidoscòpic”**, un disc que destil•la eclecticisme: tot un torrent de creativitat que l’ha portat a combinar el jazz contemporani i clàssic, amb sons mediterranis, el pop i el rap. En definitiva, tot un món de sons tamisats pel seu particular calidoscopi.

Jazz d’autor

“M’agrada observar el món que m’envolta”, explica Anthus. El veig vestint-se d’una multitud de realitats que se sobreposen l’una al damunt de l’altra, com capes, vidres i miralls que reflecteixen la nostra existència i en els quals interpretem com som o com voldríem ser...

I així també vol ser, aquest disc, una contemplació de la música des d’angles diferents, perquè Anthus descobreix els seus colors calidoscòpics, contraposant els sons més variats: des del jazz contemporani al clàssic, des dels sons de la Mediterrània, passant pel pop i el rap. Què tenen en comú aquesta fusió d’estils? Anthus ens dóna la resposta: "Un amor immens per la música i per les ganes de fer música".

"Calidoscòpic" el componen deu cançons que mostren Anthus en cos i ànima. "Cubs, esferes i cilindres", "Elisa", "Mediterraneum", "Hipnosi il•lustrada", "Metròpolis", "Miratges", "Música ets tu", "Adéu-siau pare", "800 km" i "Homocromia" són les deu peces que conformen 10 realitats diferents. Anthus en essència pura.

Res no és estàtic, res no és el mateix que era abans i no serà el mateix d’aquí a uns instants. La nostra vida quotidiana es compon d’infinites vidres i miralls que fluctuen segons la llum o l’angle de visió. Així és "Calidoscòpic", un disc fidel reflex d’Anthus: eclèctic, polièdric, amb una forta vocació innovadora. Una recerca constant per portar el jazz a la seva màxima expressió. Amb "Calidoscòpic" estem davant d’un cantant únic, que representa el veritable jazz d’autor.

Anthus, els orígens

Tots els artistes tenen una sensibilitat especial, alguna cosa desperta el torrent de creativitat. En Anthus la seva força vital prové d’un petit tocadiscos –una relíquia, al cap i a la fi– a través del qual s’evadia d’una societat encarcerada. En la seva Sicília natal dels anys vuitanta només la seva àvia posseïa la mateixa sensibilitat artística, mentre que en els altres només hi trobava oposició. Tot eren obstacles a la seva creativitat vital. Sobretot per part del seu pare, un home tradicional, amb mentalitat conservadora pel qual "un home a Sicília no es podia dedicar a cantar". Anthus va aguantar aquesta incomprensió durant tota la joventut. Tot i que hi havia també moments màgics quan, d’amagat, la seva àvia li mostrava el món exterior, la creativitat i la música a través d’aquell petit tocadiscos de 45 r.p.m. que guardava en el seu armari. I així, als vuit anys, Anthus va descobrir el cant, va escoltar els crooners dels 50 i 60, els grans del jazz, i es va amarar de la veu de Frank Sinatra... Tot d’amagatotis a casa de la seva àvia.

"Quan els familiars i els amics es reunien a casa nostra, les seves converses i afeccions no m’interessaven, jo me n’anava al pati, agafava maons vermells, els col•locava l’un al costat de l’altre i construïa el meu escenari. Quan acabava, hi pujava i hi cantava. El futbol era avorrit i ningú em podia treure del cap la il•lusió de cantar".

Inquiet, curiós i amb un fort desig de descobrir nous estils musicals i el món, i amb una bàsica formació en cant i interpretació, a finals dels noranta emprèn un nou rumb.

La màgia d'Irlanda

"Sicília no em podia donar el que jo cercava". Amb només 19 anys, va deixar la calorosa illa de la Mediterrània i es va instal·lar a la humida i freda Irlanda, una altra illa, una altra dimensió, on cercava una oportunitat. Va iniciar una aventura a Dublín, sense el suport del seu entorn familiar, sense finançament i sense carta de presentació. Van ser mesos durs, però coneixia el seu horitzó: fer-se un lloc en el món del jazz.

Diuen que les casualitats no existeixen. Però per a Anthus n'hi ha una que sí que existeix, i a més a més té nom: "Billy Elliot". La pel·lícula el marcava per sempre perquè es va veure reflectit en el jove ballarí ja que el pare no creia d'entrada en el seu talent. Aquesta història el va obligar a formar-se encara més. Va cantar en hotels per pagar-se els estudis. En no poder entrar a la Guildhall School of Music and Drama, el centre referent a Irlanda en la música moderna de l'illa, va ampliar la seva preparació tant instrumental com vocal a la Walton School of Music. Però ell volia la millor. Així que va contractar una de les professores de la Guildhall perquè li impartís classes després de la feina. I al final ho va aconseguir: va ser admès a la Guildhall School of Music and Drama i durant més de tres anys es va preparar en les diverses disciplines del jazz, i hi va obtenir la llicenciatura en Jazz Performance, destacant per la veu i per compondre un jazz fusió poques vegades sentit fins llavors.

La Guildhall School va ser el trampolí per començar a guanyar-se la vida amb el jazz. Anthus Grup va començar a tocar en diverses sales de jazz de la capital. Va guanyar experiència i terreny en la improvisació escènica, i la seva manera de cantar i de sentir la música el van convertir en 'la veu' dels circuits de jazz dublinesos. Allí va presentar el seu primer disc "Dreamer", on va posar les bases del que serà el seu jazz versàtil i inquiet.

La Guildhall School of Music and Drama va ser la palanca per a començar a guanyar-se la vida amb el jazz. Anthus Grup va començar a tocar en diverses sales de jazz de la capital. Va guanyar experiència i terreny en la improvisació escènica, i la seva manera de cantar i sentir la música el van convertir en 'la veu' dels circuits de jazz dublinesos. Allí va presentar el seu primer disc "Dreamer", on va posar les bases del que serà el seu jazz versàtil i inquiet.

Però Anthus havia de fer un pas més, un salt més. Després d'uns anys a Irlanda, el Mediterrani el tornava a cridar... I sentia la seva veu com cant de sirenes, cada vegada més forta. Enyorava la sal, la calor, la fusió de cultures: la Mediterrània, els seus sons i les seves gents. Durant un viatge el 2003 a Catalunya, en va descobrir l'ambient jazzístic, la fusió de cultures amb les seves inquietuds i les seves tradicions. "Em vaig reconèixer en aquesta terra. Vaig veure que era terra fèrtil per a la meua música. I no m'ho vaig pensar dues vegades". Aquest nou salt es va convertir en un punt d'inflexió en la seva vida, que inspiraria més tard temes com "Mediterraneum" i "Miratges", inclosos en el seu nou disc Calidoscòpic, cançons que són el resultat d'aquesta recerca de sons mediterranis que Anthus ha sabut fusionar a la perfecció amb el jazz.

Barcelona, capital mediterrània del Jazz cosmopolita

"Per fi havia trobat la ciutat que estava cercant". Era l'any 2004 i Barcelona era la seva propera parada ... Anthus va veure en Barcelona, en el seu moviment cultural i en la seva fusió de cultures mediterrànies la ciutat on volia estar. "És una ciutat on et sents lliure. Aquesta és la meua terra". I així va ser com en "terra fèrtil", Anthus va poder començar a plantar la llavor del que seria la seva música. Els seus fruits vindrien aviat. En poc temps es va integrar en el programa jazzístic de les sales de música de la capital catalana i va entrar en contacte amb Taller de Músics, una de les escoles de música precursors del jazz a Catalunya, amb profunds vincles en el desenvolupament cultural i social de Barcelona. I en aquest entorn cultural va veure la llum "Radici" (Arrels) un recull de cançons populars sicilianes de tradició oral arranjades per primera vegada amb criteris jazzístics. "Radici" és la relació entre el meu passat, representat per la música popular de Sicília i el meu present, el jazz. Aquesta fusió d'estils es nodreix de totes les cultures mediterrànies, els sons del nord d'Àfrica, de Turquia, de Grècia i de les harmonies del jazz. Aquest és el jazz mediterrani. Però també és un treball amb temes propis en què Anthus, s'ha acompanyat de primeres espases del jazz com Santi Galán, Vicenç Solsona, Miguel Àngel Cordero i Ramón Díaz. Amb aquest segon treball, la crítica el catapultava com "el crooner del jazz mediterrani".

Amb "Radici", Anthus es va consolidar actuant en alguns dels més destacats festivals de jazz, com el 46è Festival Internacional de Jazz de Barcelona, el 7è Festival Jazz de Girona, el Cicle Veus de la Mediterrània Barcelona 2015 o la 16a Fira de Música al Carrer de Vila-seca.

El seu següent treball, "Profundament Jazz", és un recopilatori de temes de diferents concerts, tant en format àudio com en vídeo. És una extensió del seu disc "Dreamer", però reinterpretat amb noves experiències i energies. Amb "Profundament Jazz", Anthus navega amb autoritat per les icones del jazz nord-americà com Miles Davis, Charles Mingus o Thelonious Monk. Aprofundeix en la seva visió de crooner, donant ànima als clàssics del jazz amb tocs de swing, bossa nova, funk i escrivint lletra per a temes purament instrumentals de les icones més transcendents del jazz, com Chick Corea i Wayne Shorter.

'Profundament jazz' va tenir una gran acollida, participant en el 18è Festival Nits de Jazz de Platja d'Aro, Sala-Castell de Montjuïc 2016, entre altres. Amb aquest treball, el món de la música va posar el nom d'Anthus al capdamunt, qualificant-lo "una de les millors veus masculines del jazz del país". I al novembre del 2016 Anthus presenta "Calidoscòpic", un treball amb deu cançons que mostren el veritable cantant en cos i ànima, un disc d'un veritable jazz d'autor.

Anthus privée

La seva música es nodreix d'un gran interès per l'art contemporani. La pintura, amb els seus moviments cubista i futurista, han estat la font d'inspiració dels temes del seu nou disc. "Cubs, esferes i cilindres" i "Metròpolis" en són la prova. Però Anthus és també fotògraf. El seu interès per la imatge en blanc i negre l'ha portat a utilitzar la càmera i el revelat analògic per a fer mostres fotogràfiques a Sicília i Alemanya... I una prova de la seva creativitat és al passadís de casa seva, on té instal·lada una exposició permanent, de 12 metres de llarg, amb retrats de cossos nus d'homes i dones, marcats per llums i ombres.

Booking & Management:

Augusto Casciani
Anthus Manager

www.anthus.eu
info@anthus.eu
+34 616 90 92 65